

Σώζονται άραγε αυτοί που δεν είναι βαπτισμένοι; Τι ισχύει;;;

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Όταν κάποτε επισκέφθηκα τις σπηλιές του Αγίου Όρους, κάποια φορά συνάντησα έναν ασκητή με τον οποίο κάθησα να συζητήσω και να ρωτήσω κά-ποια πράγματα... Τον ερώτησα λοιπόν, ανάμεσα σε άλλα, αν σώζονται αυτοί που δεν είναι βαπτισμένοι... Κι εκείνος μου είπε:

«Θα σου πω, παιδί μου, τι συνέβη κάποτε, στην Μ. Ασία... Ζούσε, κάποτε, εκεί ένας Τούρκος ο οποίος αγαπούσε πολύ τους Χριστιανούς. Βοηθούσε πάρα πολύ την εκκλησία. Βοήθησε μάλιστα να γίνει κι ένα μοναστήρι...Όπου υπήρ-χε φτωχός, αυτός έτρεχε και βοηθούσε...

Αλλά, ενώ ήταν ο καλύτερος άνθρωπος -κι απ' τους Χριστιανούς καλύτερος- δεν είχε βαπτιστεί· δεν είχε αποφασίσει να βαπτιστεί! Το άφηνε για αργότερα...

Κάποια φορά, όμως, πέθανε. Και πέθανε πριν να βαπτιστεί! Ο ηγούμενος του μοναστηριού πολύ στεναχωρέθηκε. Στεναχωρέθηκε, γιατί έφυγε ο άνθρωπος αυτός από τη ζωή, πριν προλάβει να βαπτιστεί... Αλλ' όμως ήτανε τόσο καλός άνθρωπος ο Χασάν!!...

Έκανε λοιπόν προσευχή πολλή και κάποια μέρα έρχε-ται ένας άγγελος και του

λέγει:

-Θέλεις να πάμε να δεις, που βρίσκεται ο Χασάν; -Ναι, του είπε ο ηγούμενος... Τον επήρε λοιπόν ο άγγελος κι ανέβηκαν, ανέβηκαν, ανέβηκαν... κι έφθασαν σ' έναν περίλαμπρο Ναό. Άστραφταν όλα εκεί μέσα! Ψαλμωδίες ακούγονταν από παντού... Ο ηγούμενος τα' χασε. Όταν μπήκε μέσα σ' αυτόν τον περίλαμπρο Ναό, ξέχασε και τον Χασάν..., τα ξέχασε όλα! Δεν ήθελε να φύγει μέσα από κει!... Αλλά κάποια στιγμή ο άγγε-λος πήγε κοντά του και του είπε:

-Πάμε, λοιπόν, να φύγουμε...

Καθώς έφευγαν, τον ρωτάει ο άγγε-λος:

-Είδες τον Χασάν;

Τότε θυμήθηκε ο ηγούμενος και εί-πε:

-Όχι, δεν τον είδα!

-Δεν τον είδες;

-Όχι, δεν τον είδα!

-Πάμε, λοιπόν, πίσω για να τον δεις...

Μόλις επέστρεψαν, έξω από το Ναό, εκεί πάνω στις σκάλες του, απέναντι στο φως, υπήρχε ένα σκυλί τυφλό, το οποίο καθόταν σαν να λιαζότανε στο φως. Είπε τότε στον ηγούμενο ο άγγελος:

-Αυτή είναι η ψυχή του Χασάν. Δεν καταλαβαίνει που βρίσκεται, δεν βλέπει τίποτα, δεν ακούει τίποτα,... αλλά δεν είναι στο πυρ της Κολάσεως!...

Το ίδιο -μου είπε καταλήγοντας ο Γέροντας- συμβαίνει και με τις ψυχές των αιρετικών. Αν είναι καλοί άνθρωποι, ούτε στη γέενα της Κολάσεως πηγαίνουν, αλλά ούτε και στην τρυφή του Παραδείσου...».

Πηγή: askitikon.eu